

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 26-10-2021 με την εξής σύνθεση: Χρήστος Σώκος Πρόεδρος, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Εισηγητής και Ευαγγελία Μιχολίτση στη θέση της Αγγελικής Πουλοπούλου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 17-9-2021 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1766/17-9-2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

Κατά του αναθέτοντος φορέα «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της κοινοποιηθείσας την 8-9-2021, υπ' αρ. ... απόφασης έγκρισης από τον Γενικό Διευθυντή Εφοδιαστικής Αλυσίδας και Ψηφιοποίησης του Πρακτικού Τεχνικής Αξιολόγησης Προσφορών με αρ. πρωτ. ... της ... (αρ. διαβ. Εγγράφου ...), καθ' ο μέρος απερρίφθη η προσφορά του στο τμήμα ..., επιμέρους εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 446.400 ευρώ, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για «Φύλαξη Εγκαταστάσεων της ...», αθροιστικής εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 4.138.200 ευρώ, που δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ ... την 13-2-2020. Ο αναθέτων υποβάλλει τις από 4-10-2021 Απόψεις του.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' αρ. 5 ΠΔ 39/2017 και αρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ..., ποσού 2.768,00 ευρώ.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου δημοσίευσης, εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκείται η από 17-9-2021 προσφυγή κατά της από 8-9-2021 εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών

προσφορών, καθ' ο μέρος απεκλείσθη ο προσφεύγων, υπό την αιτιολογία αφενός ότι ως προς το στάδιο δικαιολογητικών συμμετοχής, προέβη σε μη αληθή δήλωση συμπλήρωση του ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ, διότι δεν δήλωσε ως όφειλε σε αυτό την στο πλαίσιο της διαδικασίας ... του ... κριθείσα απόκρυψη στοιχείων περί λόγου αποκλεισμού του (που αφορούσε σοβαρή ή επαναλαμβανόμενη πλημμέλεια κατά την εκτέλεση ουσιώδους απαίτηση στο πλαίσιο προηγούμενης δημόσιας σύμβασης, που είχε ως αποτέλεσμα πρόωρη καταγγελία) και την στο πλαίσιο της διαδικασίας ... ενώπιον της ίδιας αναθέτουσας, κριθείσα απόκρυψη των ιδίων ως άνω στοιχείων και για αυτούς τους λόγους αποκλείσθηκε στην προκείμενη διαδικασία, βάσει του όρου 6.1.8 της διακήρυξης. Αφετέρου, η προσφορά του κρίθηκε και ως τεχνικά μη αποδεκτή στο στάδιο τεχνικών προσφορών, διότι το πιστοποιητικό ISO 22301/2012 δεν τελούσε σε ισχύ κατά τη δημοσίευση της διακήρυξης, στις 13.2.2020, κατά παράβαση του όρου 12.2.16 της διακήρυξης. Επομένως, η προσφυγή πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά τη δεύτερη ως άνω σωρευτική βάση αποκλεισμού του προσφεύγοντος, ο όρος 12.2.16 της ανεπιφύλακτα αποδεκτής από το σύνολο των μετεχόντων διακήρυξης, ορίζει ότι «Ο υποφάκελος δικαιολογητικά συμμετοχής-τεχνική προσφορά περιέχει: Β. ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ... 12.2.2016 Πιστοποιητικά ISO στα ακόλουθα αντικείμενα, τα οποία να βρίσκονται σε ισχύ κατά την ημερομηνία δημοσίευσης της διακήρυξης: ... 22301:2012 Επιχειρησιακής Συνέχειας της εταιρείας.». Επιπλέον, με τις από 11-3-2020 δημοσιευμένες 35 ημέρες πριν την καταληκτική προθεσμία υποβολής προσφορών (15-4-2020 κατόπιν του ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ 2 της διακήρυξης) προς κάθε ενδιαφερόμενο προς συμμετοχή στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, διευκρινίσεις-απαντήσεις σε ερωτήματα ενδιαφερομένων προς συμμετοχή της αναθέτουσας, σε ερώτημα ακριβώς επί του ως άνω όρου με το εξής περιεχόμενο «Είναι αποδεκτή προσφορά οικονομικού φορέα, με την οποία ο οικονομικός φορέας προσκομίζει τα ανωτέρω πιστοποιητικά ISO εν ισχύ κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς του; Και τούτο διότι ακόμη και εάν οικονομικός φορέας πιστοποιηθεί σε κάποιο από τα ανωτέρω πρότυπα

μετά τη δημοσίευση της υπό κρίση διακήρυξης αλλά και πριν την καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών, κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς που αποδεικνύει την πλήρη συμμόρφωσή του με τα ανωτέρω πρότυπα.», η αναθέτουσα μονοσήμαντα απάντησε ότι «Ισχύουν οι όροι της διακήρυξης». Άρα, όχι μόνο εκ του ως άνω 12.2.16 όρου ήταν σαφές ότι τα οικεία πιστοποιητικά έπρεπε να τελούν σε ισχύ ήδη κατά την ημερομηνία δημοσίευσης της διακήρυξης, η οποία έλαβε χώρα στο ΚΗΜΔΗΣ την 13-2-2020, αλλά και επιβεβαιώθηκε τούτο, ακόμη και επί ερωτήματος που ακριβώς συνίστατο στην περίπτωση το πρώτον ισχύος κατά τον χρόνο της προσφοράς. Σημειωτέον, άλλωστε, ότι ο προσφεύγων όχι μόνο ανεπιφύλακτα μετείχε αποδεχόμενος και την ως άνω διευκρίνιση, αλλά και με την προσφορά του υπέβαλε την από 14-4-2020 δήλωση ανεπιφύλακτης αποδοχής όρων του διαγωνισμού και της σύμβασης, δηλώνοντας και ότι έχει λάβει γνώση όλων εξ αυτών και τους μελέτησε με προσοχή. Με την προσφορά του, ο προσφεύγων μεταξύ άλλων υπέβαλε και το με αρ. πιστοποιητικού ... πιστοποιητικό συμμόρφωσης με πρότυπο ISO 22301:2012, που ρητά απαιτήθηκε κατά τα ανωτέρω, εκ του φορέα πιστοποίησης EUROCERT που αναφέρει ως ημερομηνία έκδοσης την 24-3-2020, ήτοι μετά την από 13-2-2020 δημοσίευση της διακήρυξης, χωρίς να υποβάλει οιοδήποτε τυχόν προϊσχύσαν πιστοποιητικό για το ίδιο πρότυπο, ιστορικό που ο προσφεύγων άλλωστε, συνομολογεί. Αλυσιτελώς επικαλείται ευθύνη του φορέα πιστοποίησης για την καθυστερημένη έκδοση, ως και έλλειψη ίδιας ευθύνης του, αφού η μη πλήρωση του ως άνω όρου ανάγεται σε κάθε περίπτωση στη σφαίρα ευθύνης του προσφεύγοντος, ενώ άλλωστε, ουδόλως έχει έννομη σημασία ως προς την κρίση περί συμμόρφωσης με τον ανεπιφύλακτα ως άνω και τελούντα σε γνώση του, ως άνω όρο, οιοδήποτε υποκειμενικό περί της παράβασης του, στοιχείο. Αλυσιτελώς και ανεπικαίρως, ως και άνευ εννόμου συμφέροντος, ο προσφεύγων αμφισβητεί τη δεσμευτικότητα και τη νομιμότητα, ως και τη συμφωνία με τα άρθ. 104 και 309 Ν. 4412/2016, του ως άνω ανεπιφυλάκτως αποδεκτού και εκ του ιδίου σαφούς και ειδικού όρου 12.2.16 της διακήρυξης, περί χρείας ισχύος του πιστοποιητικού ήδη από τον χρόνο δημοσίευσης της διακήρυξης και όχι το πρώτον μόνο κατά

τον χρόνο υποβολής της προσφοράς, ενώ προδήλως είναι αδύνατον πλέον να ελεγχθεί εκ της ΑΕΠΠ η νομιμότητα του όρου στο στάδιο αξιολόγησης προσφορών, εις βλάβη άλλωστε, αν έπραττε τούτο, της ίσης μεταχείρισης, της διαφάνειας και της τυπικότητας της διαδικασίας. Αλυσιτελώς, ο προσφεύγων επικαλείται τη ΔΕφΑθ 238/2020, η οποία έκρινε επί ζητήματος παύσης ισχύος πιστοποιητικού (που τελούσε σε ισχύ κατά τον χρόνο υποβολής προσφοράς) κατά τον καταληκτικό χρόνο υποβολής προσφορών και κατά την αποσφράγιση, αφού η ως άνω Απόφαση έκρινε ελλείπει όρου, ως ο προκείμενος 12.2.16 που όριζε ακριβώς χρεία ισχύος ειδικώς των πιστοποιητικών περί προτύπων, κατά τη δημοσίευση της διακήρυξης (σημείο που συνιστά και το κρίσιμο διαφοροποιητικό στοιχείο με την προκείμενη διακήρυξη, όπου η απαίτηση ισχύος του πιστοποιητικού κατά της δημοσίευσης της διακήρυξης, ιδρύεται δια ειδικής περί τούτου ρητής σχετικής απαίτησης), ενώ αντίθετα, ο μόνος περί συνδρομής κάθε προσόντος συμμετοχής όρος, ήταν ο κατά την εκεί διακήρυξη, 2.2.6.2.A, που όριζε ως κρίσιμο χρόνο αυτόν της υποβολής προσφοράς. Εν προκειμένω όμως, αφενός το ζήτημα δεν καταλείπεται στις γενικές περί χρόνου συνδρομής προσόντων συμμετοχής διατάξεις της νομοθεσίας και της διακήρυξης, αλλά υφίσταται ειδικός όρος περί χρόνου ισχύος ειδικώς των συγκεκριμένων πιστοποιητικών, το δε προκείμενο ζήτημα αφορά την έλλειψη ισχύος και ανυπαρξία του πιστοποιητικού κατά τον δια ειδικού όρου της διακήρυξης, τεθέντα κρίσιμο περί της ισχύος του όρο, ήτοι κατά τον χρόνο της δημοσίευσης της διακήρυξης. Αβασίμως δε, ο προσφεύγων επικαλείται ασάφεια και αμφισημία περί του χρόνου ισχύος του πιστοποιητικού, ένεκα του όρου 5.7 («Το δικαίωμα συμμετοχής των οικονομικών φορέων, η μη συνδρομή των λόγων αποκλεισμού καθώς και η πλήρωση των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής πρέπει να συντρέχουν κατά την υποβολή της προσφοράς, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών κατακύρωσης και κατά τη σύναψη της σύμβασης.») και τούτο, αφενός διότι ο όρος 12.2.16 είναι σαφέστατα ειδικός και αφορά συγκεκριμένα τα εκεί αναφερόμενα πιστοποιητικά, μεταξύ των οποίων και το επίμαχο, έναντι του όλως γενικού περιεχομένου του ως άνω όρου 5.7 (που άλλωστε, ισχύει επί κάθε άλλης προϋπόθεσης συμμετοχής, επί της οποίας δεν

τίθεται αντίθετη σχετική απαίτηση, όπως τίθεται όμως περί των πιστοποιητικών του όρου 12.2.16 και θα ίσχυε και για τα πιστοποιητικά αυτά, όπως αντίστοιχα κρίθηκε στην ως άνω ΔΕΦΑΘ 238/2020, αν ο όρος 12.2.16 δεν περιλάμβανε ακριβώς την ανωτέρω ειδική σχετική πρόβλεψη περί ισχύος ήδη κατά τη δημοσίευση της διακήρυξης, ειδικώς για τα εκεί αναφερόμενα πιστοποιητικά), αφετέρου, διότι ο αναθέτων με σαφήνεια απάντησε σε νομίμως δημοσιευμένες διευκρινίσεις της, που δεν κατέλειπαν κανένα περιθώριο ασάφειας, ότι εξακολουθεί και ισχύει η απαίτηση για ισχύ ήδη κατά τη δημοσίευση της διακήρυξης, ειδικά για τα συγκεκριμένα πιστοποιητικά του όρου 12.2.16 και τούτο σε ερώτημα που ακριβώς περιγράφει την περίπτωση του ίδιου του προσφεύγοντος, ήτοι το πρώτον πιστοποίηση μετά τη δημοσίευση της διακήρυξης, κατά τρόπο ώστε πιστοποιητικό που δεν υφίστατο κατά τη δημοσίευση της διακήρυξης, τελεί πλέον σε ισχύ κατά τον χρόνο της προσφοράς. Εξάλλου, η ως άνω επιμονή της αναθέτουσας στον όρο περί ισχύος των πιστοποιητικών του όρου 12.2.16 κατά τη δημοσίευση της διακήρυξης και τούτο ακριβώς ως απάντηση στο ερώτημα αν αρκεί η ισχύς κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς, ούτως ή άλλως αποκλείει άνευ ετέρου, οιαδήποτε τυχόν ερμηνεία ισχύος και για τα πιστοποιητικά του όρου 12.2.16, του κατά τον όρο 5.7, γενικού κανόνα ισχύος προσόντων συμμετοχής κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς και άρα, αποκλείει εκ των προτέρων κάθε ενδεχόμενο αμφισημίας, ασάφειας ή αντίφασης. Περαιτέρω, ο προσφεύγων αβασίμως επικαλείται τον κανόνα προκαταρκτικής απόδειξης δια του ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ, αφού εν προκειμένω ο όρος 12.2, εντός του οποίου και ο 12.2.16 ρητά απαίτησαν το ως άνω πιστοποιητικό, ως αναγκαίο στοιχείο του φακέλου τεχνικής προσφοράς και ούτως, πάλι ο προσφεύγων εμμέσως αμφισβητεί ανεπικαίρως και άνευ εννόμου συμφέροντος, το εκ μέρους του ανεπιφύλακτα αποδεκτό (και δια ρητής δήλωσης του) κανονιστικό περιεχόμενο της διαδικασίας, καθ' ο μέρος ζήτησε την υποβολή του πιστοποιητικού με την τεχνική προσφορά. Άλλωστε, ο οικείος ισχυρισμός προβάλλεται και αλυσιτελώς, όχι μόνο διότι προσκόμισε ο ίδιος πιστοποιητικό που αποδεικνύει την έναρξη ισχύος του μετά τον κατά τον 12.2.16 όρο, κρίσιμο απαιτούμενο χρόνο αυτής,

αλλά και διότι συνομολογεί με την προσφυγή του, ότι το πιστοποιητικό του εκδόθηκε μετά τη δημοσίευση της διακήρυξης και άρα, δεν το κατείχε κατά τον κρίσιμο αυτό χρόνο. Επιπλέον, αορίστως, ως και αβασίμως, ο προσφεύγων επικαλείται την κατ' άρ. 309 παρ. 1 Ν. 4412/2016 («[οι αναθέτοντες] κάνουν δεκτά άλλα αποδεικτικά στοιχεία για ισοδύναμα μέτρα διασφάλισης ποιότητας, εφόσον ο ενδιαφερόμενος οικονομικός φορέας δεν είχε τη δυνατότητα να αποκτήσει τα εν λόγω πιστοποιητικά εντός των σχετικών προθεσμιών για λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται ο ίδιος, υπό την προϋπόθεση ότι ο οικονομικός φορέας αποδεικνύει ότι τα προτεινόμενα μέτρα διασφάλισης ποιότητας πληρούν τα απαιτούμενα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας.») δυνατότητα υποβολής εναλλακτικών αποδεικτικών μέσων ως προς την απαίτηση για το παραπάνω πιστοποιητικό, αφού ο προσφεύγων δεν υπέβαλε με την προσφορά του κανένα τέτοιο εναλλακτικό αποδεικτικό μέσο περί κατοχής προσόντων ταυτόσημων με αυτά που αφορά η πιστοποίηση ήδη κατά τον χρόνο δημοσίευσης της διακήρυξης (κρίσιμος χρόνος όπως ο όρος 12.2.16 απαίτησε), αλλά υπέβαλε αυτό καθαυτό το ζητούμενο πιστοποιητικό, με χρόνο έκδοσης μεταγενέστερο του χρόνου δημοσίευσης της διακήρυξης. Το ίδιο δε το πιστοποιητικό δεν συνιστά εναλλακτικό αποδεικτικό μέσο σε σχέση με τον εαυτό του, δια μόνου τυχόν του λόγου ότι εκδόθηκε μετά το κρίσιμο σημείο, όπου ζητήθηκε η ισχύς του ζητούμενου πιστοποιητικού ούτε η διαδικασία έκδοσης του πιστοποιητικού πριν την έκδοση του συνιστά ισοδύναμο αποδεικτικό μέσο ως προς το πιστοποιητικό, αφού υπό τέτοια εκδοχή, θα έπρεπε εκ της διακήρυξης να ζητείτο η διαδικασία έκδοσης του να έχει εκκινήσει ή ολοκληρωθεί μέχρι τη δημοσίευση της διακήρυξης και όχι το πιστοποιητικό να τελεί σε ισχύ μέχρι τη δημοσίευση της διακήρυξης. Άλλωστε, εν προκειμένω ο προσφεύγων όχι μόνο δεν τεκμηριώνει και δη, με την προσφορά του την καθ' οιονδήποτε κατοχή αποδεικτικών μέσων ισοδύναμων με το πρότυπο αυτό, στον ζητούμενο χρόνο της δημοσίευσης της διακήρυξης, αλλά και ο ίδιος δια της προσφυγής του, σελ. 28, συνομολογεί ότι εκκίνησε τη διαδικασία έκδοσης μετά τη δημοσίευση της διακήρυξης και άρα, δεν υφίστατο καμία διαδικασία αξιολόγησης προς πιστοποίηση περατωθείσα και εν αναμονή τυπικής έκδοσης

ή διαδικασία αξιολόγησης προς πιστοποίηση εν εξελίξει κατά τον χρόνο δημοσίευσης της διακήρυξης (αλυσιτελώς δε και προς τούτο επικαλείται καθυστέρηση εκ του φορέα πιστοποίησης, αφού δεν έχει σημασία ο χρόνος που χρειάστηκε για την έκδοση του πιστοποιητικού, καθώς δεν είχε εκκινήσει ή περατωθεί η διαδικασία αξιολόγησης προς πιστοποίηση πριν τον κρίσιμο χρόνο δημοσίευσης της διακήρυξης), πολλώ δε μάλλον τίποτα σχετικά δεν υπεβλήθη ή απεδείχθη με την προσφορά (ούτε με την προσφυγή). Άρα, κατ' απόρριψη των ισχυρισμών της προσφυγής, ορθώς και με νόμιμη αιτιολογία, απεκλείσθη ο προσφεύγων κατά τη δεύτερη ως άνω βάση απόρριψης του, που και μόνη της αρκεί για τον άνευ ετέρου αποκλεισμό του.

4. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο λόγο της προσφυγής κατά της πρώτης βάσης απόρριψης του προσφεύγοντος, προκύπτει ότι ο όρος 6.1.8 της διακήρυξης ορίζει τον εξής λόγο αποκλεισμού «6.1.8. Εάν έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, έχει αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές ή δεν είναι σε θέση να προσκομίσει τα δικαιολογητικά κατακύρωσης που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 16 της παρούσας.». Ο προσφεύγων, απεκλείσθη κατά την αιτιολογία της πειροσβαλλομένης, διότι στο υποβληθέν Ε.Ε.Ε.Σ./Τ.Ε.Υ.Δ. της προσφοράς του στο ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ. Λόγοι αποκλεισμού και συγκεκριμένα στο πεδίο «Ψευδείς Δηλώσεις, απόκρυψη πληροφοριών, ανικανότητα υποβολής δικαιολογητικών, απόκτηση εμπιστευτικών πληροφοριών» στο ερώτημα: «Ο Οικονομικός Φορέας επιβεβαιώνει ότι: α) έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, β) έχει αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές, γ) δεν ήταν σε θέση να υποβάλει, χωρίς καθυστέρηση, τα δικαιολογητικά που απαιτούνται από την αναθέτουσα αρχή ή τον αναθέτοντα φορέα, και δ) έχει επιχειρήσει να επηρεάσει με αθέμιτο τρόπο τη διαδικασία λήψης αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής ή του αναθέτοντα φορέα, να αποκτήσει εμπιστευτικές πληροφορίες που ενδέχεται να του αποφέρουν αθέμιτο πλεονέκτημα στη διαδικασία σύναψης

σύμβασης ή να παράσχει εξ αμελείας παραπλανητικές πληροφορίες που ενδέχεται να επηρεάσουν ουσιωδώς τις αποφάσεις που αφορούν τον αποκλεισμό, την επιλογή ή την ανάθεση;», έχει δηλωθεί «ΟΧΙ». Ωστόσο, παρά την αρνητική συμπλήρωση του ΕΕΕΣ στο οικείο πεδίο, από τα στοιχεία που έχει στη διάθεση του ο αναθέτων, προκύπτει ότι πρόκειται για μη αληθή δήλωση-συμπλήρωση του υποβληθέντος Ε.Ε.Ε.Σ./Τ.Ε.Υ.Δ., η οποία, ως τέτοια, παραβιάζει τους όρους της διακήρυξης, με τις συνέπειες του ν. 1599/1986, διότι ο προσφεύγων, σε προηγούμενο διαγωνισμό του ... με αριθμ. ... 23.07.2018 με αντικείμενο: «ΦΥΛΑΞΗ ΚΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ... ΣΤΟ ΝΟΜΟ ...» δεν είχε δηλώσει, ως όφειλε, στο Ε.Ε.Ε.Σ., τη συνδρομή λόγου αποκλεισμού, που αφορούσε στην επίδειξη σοβαρής ή επαναλαμβανόμενης πλημμέλειας κατά την εκτέλεση ουσιώδους απαίτησης στο πλαίσιο προηγούμενης δημόσιας σύμβασης, που είχε ως αποτέλεσμα την πρόωρη καταγγελία της, αλλά αντιθέτως τον είχε αποκρύψει. Επίσης, ο εν λόγω Οικονομικός Φορέας συμμετείχε και στο διαγωνισμό ... με αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών για τη «ΦΥΛΑΞΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ... ΣΤΗ ...», στον οποίο ομοίως δεν είχε δηλώσει στο Τ.Ε.Υ.Δ. που υπέβαλε ουδέν εκ των ανωτέρω, αλλά αντιθέτως απάντησε στα σχετικά ερωτήματα του Τ.Ε.Υ.Δ. αρνητικά.

Ως εκ των ανωτέρω, ο Οικονομικός Φορέας «....» είχε αποκλεισθεί και από τις δύο παραπάνω διαγωνιστικές διαδικασίες, λαμβανομένου υπόψη ότι, όπως ο αναθέτων στις Απόψεις του προβάλλει «εκ στοιχείων αναρτημένων στη ΔΙΑΥΓΕΙΑ προέκυπταν τα ακόλουθα, ήτοι ότι δυνάμει Απόφασης του Κοινού Διοικητικού Συμβουλίου των διασυνδεομένων νοσοκομείων ... και ..., που λήφθηκε κατά την 10η συνεδρίασή του (Θέμα 1ο) στις 11-4-2018, καταγγέλθηκε η υπ' αριθμόν ... δημόσια σύμβαση με την Προσφεύγουσα. Και τούτο διότι η ....., απασχολώντας εργαζομένους άνω των 25 ετών, παρέβη ουσιώδη όρο της ανωτέρω δημόσιας σύμβασης, που έγκειτο στην εκ των υστέρων μεταβολή του μισθολογικού κόστους, που – με τη σειρά του - μετέβαλε την οικονομική ισορροπία της συμβάσεως και αλλοίωσε τους όρους υπό τους οποίους κατακυρώθηκε το αποτέλεσμα του διενεργηθέντος

διαγωνισμού (προσφορά στα κατώτατα όρια των αποδοχών για εργαζομένους κάτω των 25 ετών). Η ως άνω απόφαση καταγγελίας έλαβε υπόψη και τα πρακτικά του IV Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί της από 01.09.2017 αίτησης ανάκλησης της εταιρείας «...» κατά της 80/2017 πράξης του Κλιμακίου Προληπτικού Ελέγχου Δαπανών. Συγκεκριμένα το Κλιμάκιο Προληπτικού Ελέγχου Δαπανών έκρινε ότι «...η απασχόληση 14 τουλάχιστον εργαζομένων άνω των 25 ετών, παρόλο που η οικονομική προσφορά της είχε διαμορφωθεί με βάση τα κατώτατα όρια αποδοχών για εργαζομένους κάτω των 25 ετών, συνιστά ουσιώδη τροποποίηση της σύμβασης. .... Η μεταβολή του μισθολογικού κόστους κατά το στάδιο εκτέλεσης της σύμβασης, μεταβάλλει την οικονομική ισορροπία αυτής, καθώς εκμηδενίζει το υπολογισθέν στην οικονομική προσφορά ποσό εργολαβικού κέρδους, σε αντίθεση με την ρητή βούληση του νομοθέτη για υπολογισμό ενός εύλογου ποσοστού διοικητικού κόστους παροχής υπηρεσιών, των ανωλυσίμων, του εργολαβικού κέρδους, καθώς και των νομίμων υπέρ τρίτων κρατήσεων .... Η αύξηση του μισθολογικού κόστους αλλοιώνει τους όρους υπό τους οποίους επικυρώθηκε το αποτέλεσμα του διαγωνισμού, αφού εάν αυτή είχε εμφανίσει το πραγματικό ύψος αυτού του κόστους δεν είναι βέβαιο ότι η προσφορά της θα γινόταν αποδεκτή...» (ΑΔΑ: ...). Επίσης, διότι δυνάμει του υπ' αριθμόν 42/31-10-2017 αποσπάσματος Πρακτικού του Διοικητικού Συμβουλίου του ..., η προσφεύγουσα αποκλείστηκε από τον με αριθμό ... διαγωνισμό , λόγω επαναλαμβανόμενης επιβολής ποινικών ρητρών στα πλαίσια της υπ' αριθμόν ... προηγούμενης δημόσιας σύμβασης με το ίδιο νοσοκομείο. Πράγματι, από έγγραφο που η ίδια η προσφεύγουσα προσκόμισε μετ' επικλήσεως στην ΑΕΠΠ, (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 176/2019) προέκυπτε ότι, στα πλαίσια της υπ' αριθμόν ... προηγούμενης δημόσιας σύμβασης, το Δ.Σ. του ... επέβαλε - με ισάριθμες αποφάσεις του - δεκαοκτώ (18) “ποινικές ρήτρες” εις βάρος της προσφεύγουσας για “μη τήρηση βασικών όρων της σύμβασης” (μεταξύ των οποίων και ο “όρος περί τήρησης του ορίου ηλικίας των εργαζομένων”) καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης, δηλαδή κατά το διάστημα από το Σεπτέμβριο του έτους 2015 έως

και το Σεπτέμβριο του έτους 2017. Η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα απέκρυψε τους λόγους αυτούς του αποκλεισμού της και στον υπόψη διαγωνισμό, κατέστησε κατά τον αναθέτοντα, αυτήν ένοχη σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού στοιχειοθετώντας λόγο αποκλεισμού της. Περαιτέρω, κατά τις νομίμως κοινοποιηθείσες απόψεις του αναθέτοντα

«Καθίσταται, λοιπόν, σαφές ότι η προσφεύγουσα επέδειξε σοβαρές και επαναλαμβανόμενες πλημμέλειες κατά την εκτέλεση ουσιωδών απαιτήσεων στα

πλαίσια προηγούμενων δημόσιων συμβάσεων (... και ...) ιδίως αναφορικά με την εκ των υστέρων μεταβολή του μισθολογικού κόστους και την ανατροπή/αλλοίωση της οικονομικής ισορροπίας των συμβάσεων αυτών καθώς και εν γένει αντισυμβατική συμπεριφορά. Η παράβαση, μάλιστα, των όρων αυτών και η αντισυμβατική διαγωγή της προσφεύγουσας είχαν ως αποτέλεσμα καταγγελία προηγούμενης σύμβασης, αποζημιώσεις και αποκλεισμούς από μεταγενέστερους διαγωνισμούς και δημιουργούν σοβαρές αμφιβολίες για την αξιοπιστία της. • Συνεκτιμώμενα, συνεπώς, όλα τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά, που επικαλούνται οι αναθέτουσες αρχές, οι οποίες είτε κατήγγειλαν προηγούμενη δημόσια σύμβαση (...-...) είτε επέβαλαν αποζημιώσεις και αποκλεισμό της προσφεύγουσας από μεταγενέστερους διαγωνισμούς των (...), δικαιολογούν απολύτως τη συνδρομή του συγκεκριμένου λόγου αποκλεισμού της και από τον επίδικο διαγωνισμό. Η Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη όλα τα προαναφερόμενα κρίνει ότι πληρούται η αντικειμενική υπόσταση του άρθρου 6.1.8. της διακήρυξης του διαγωνισμού, που συνιστά αυτοτελή λόγο αποκλεισμού και προτείνει τον αποκλεισμό του Οικονομικού Φορέα «...» από την περαιτέρω διαγωνιστική διαδικασία. Όσον αφορά τους ισχυρισμούς περί του λόγου αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016, όπως ενσωματώθηκε στη νυν διαδικασία και κατ' άρ. 6.1.8 ανωτέρω της διακήρυξης, προκύπτουν τα εξής. Σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα, ουδόλως ο λόγος αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016

προϋποθέτει διάπραξη του οικείου γεγονότος, ήτοι απόκρυψης, σοβαρής ψευδούς δήλωσης ή μη υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης αποκλειστικά στην προκείμενη διαδικασία (βλ. και ΔΕΦΑΘ 160/2021, επικαλούμενη εκ του ιδίου του προσφεύγοντα), τούτο δε, αφενός θα ήταν παράλογο και θα καθιστούσε άνευ αντικειμένου τον λόγο αποκλεισμού, καθώς στην τρέχουσα διαδικασία, αν ο προσφέρων όχι απλά σοβαρά ψευδώς δηλώσει ή αποκρύψει, αλλά εν γένει ανακριβώς δηλώσει οτιδήποτε, θα αποκλειστεί ούτως ή άλλως, λόγω υποβολής ελλιπούς, ανακριβούς ή εσφαλμένου ΕΕΕΣ ή λόγω μη πλήρωσης των όρων συμμετοχής ή λόγω μη τήρησης των κανόνων σύνταξης και περιεχομένου προσφορών (που τυχόν ανακριβώς επικαλείται πως πληροί), χωρίς χρεία και ειδικού περί τούτου λόγου αποκλεισμού, ενώ προδήλως, η μη υποβολή δικαιολογητικών κατακύρωσης, που τίθεται ισότιμα κατά τη διάταξη μετά της απόκρυψης και της σοβαρώς ψευδούς δηλώσεως, ως πραγματικό επί του οποίου συντρέχει ο λόγος αποκλεισμού (και άρα, αν το πραγματικό περί απόκρυψης πρέπει τυχόν να αφορά ειδικώς την τρέχουσα διαδικασία, τότε θα έπρεπε να αφορά ειδικώς την τρέχουσα διαδικασία και το εξίσου επαρκές για τη συγκρότηση του λόγου αποκλεισμού, πραγματικό περί μη υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης) όχι μόνο έπεται της δια της προσφοράς υποβολής ΕΕΕΣ (και άρα, θα ήταν παράλογο στο στάδιο προσφορών να προβλέπεται ως λόγος αποκλεισμού, το άγνωστο γεγονός περί του αν εν συνεχεία θα υποβληθούν δικαιολογητικά κατακύρωσης, εφόσον ο προσφέρων αναδειχθεί προσωρινός ανάδοχος), αλλά ούτως ή άλλως συγκροτεί λόγο απόρριψης προσφοράς, σύμφωνα με τις ειδικές περί υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης διατάξεις της διακήρυξης και του νόμου και κατά τις οικείες προϋποθέσεις που θέτουν (και άρα, προδήλως δεν θα έχρηζε αναγωγής η μη υποβολή δικαιολογητικών κατακύρωσης εντός του τρέχοντα διαγωνισμού, σε ειδικό λόγο αποκλεισμού στο πλαίσιο του άρ. 73 Ν. 4412/2016, αφού προβλέπει σχετικά το άρ. 103 Ν. 4412/2016 και οι αντίστοιχες διατάξεις της διακήρυξης). Αφετέρου, τέτοια ερμηνεία ευθέως θα παρέβαινε τον περί τριετούς χρονικής διάρκειας των λόγων αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4, της παρ. 10 του ιδίου άρθρου, που προ του Ν. 4782/2021 όριζε ως αφετηρία το

γεγονός, ήτοι τη διάπραξη και κατόπιν της 1-6-2021, ήτοι του άρ. 22 Ν. 4782/2021, την ημερομηνία έκδοσης πράξης που βεβαιώνει το σχετικό γεγονός, ήτοι εν προκειμένω, πράξης που το πρώτον βεβαιώνει την απόκρυψη, σοβαρώς ψευδή δήλωση ή μη υποβολή δικαιολογητικών κατακύρωσης. Σημειωτέον, πως σε αντίθεση με την ειδική περίπτωση του άρ. 68 παρ. 2 περ. γ' Ν. 3863/2010, που συγκροτεί το ειδικό περί διαδικασιών ανάθεσης φυλάξεων/καθαρισμών, πλαίσιο κατάγνωσης σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος, πέραν της γενικής έννοιας του άρ. 73 παρ. 4 περ. θ' Ν. 4412/2016 και η οποία περίπτωση, προϋποθέτει αναγκαία και τέλεση του οικείου πραγματικού, ήτοι της επιβολής των προστίμων εντός συγκεκριμένου χρόνου προ της λήξης υποβολής προσφορών κάθε διαδικασίας, εν προκειμένω, όσον αφορά την κατάγνωση του λόγου αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' (αλλά και τυχόν σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος της περ. θ' που δεν επέρχεται βάσει του άρ. 68 παρ. 2 Ν. 3863/2010, αλλά λόγω γενικών κανόνων περί σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος), ως και για κάθε άλλο λόγο αποκλεισμού της παρ. 4 του ιδίου άρθρου, ελλείψει τέτοιας αντίστοιχης ειδικής διάταξης, συντρέχει η εφαρμογή της παρ. 10 του άρ. 73, περί ακριβώς, τριετούς χρονικής ισχύος ως λόγου αποκλεισμού, κάθε πραγματικού που καταρχήν υπάγεται στα οριζόμενα των περιπτώσεων της παρ. 4. Ούτε η περ. θ' του άρ. 73 παρ. 4 εξαιρείται από την παρ. 10 του ιδίου άρθρου ούτε για να συντρέχει η περ. θ' προβλέπεται πως κάθε φορά και σε κάθε νέα διαδικασία θα πρέπει να αποκρύπτεται από ένα διαφορετικό γεγονός και εν γένει εξ ουιουδήποτε κανόνα δικαίου δεν προκύπτει πως δικαιολογείται προσφέρων αποκλεισθείς σε μια προηγούμενη διαδικασία λόγω απόκρυψης στοιχείων περί λόγων αποκλεισμού του, ναι μεν και στην τρέχουσα διαδικασία θα αποκλειστεί αν αποκρύψει στοιχεία για κάποιο λόγο αποκλεισμού του, όχι όμως και με την εξαίρεση της περίπτωση, όπου αντικείμενο απόκρυψης είναι ο προηγούμενος αποκλεισμός του λόγω απόκρυψης. Επιπλέον, ουδόλως ανάγεται στην υποκειμενική κρίση κάθε προσφέροντος περί υπαγωγής κάθε τυχόν πραγματικού σε εκείνο συγκεκριμένου λόγου αποκλεισμού, η υποχρέωση του να το δηλώσει στο ΕΕΕΣ, που σκοπεί στον εκ της αναθέτουσας έλεγχο

πλήρωσης εκ του δηλουμένου πραγματικού, του σχετικού λόγου αποκλεισμού, άλλως, ο προσφέρων θα δύνατο να προκαταλάβει την κρίση της αναθέτουσας και να αποκρύπτει αυτήν ουσιώδη γεγονότα ή σε κάθε περίπτωση, γεγονότα την ουσία των οποίων, ως προς την κρίση της αναθέτουσας, δεν μπορεί να υποθέσει εκ των προτέρων, στερώντας την αναθέτουσα από την εξουσία άσκησης της κατ' άρ. 73 παρ. 4 Ν. 4412/2016 ευχέρειας της, σχετικά με τον έλεγχο κατάγνωσης ή μη των σχετικών λόγων αποκλεισμού. Περαιτέρω, είναι σαφές πως η απόκρυψη πραγματικού, πρέπει να αφορά γεγονότα που αν δηλώνονταν, ενδεχομένως να είχαν επιρροή στην κατάγνωση λόγου αποκλεισμού (ΣΤΕ ΕΑ 20/2020) και δη, κάθε είδους λόγου αποκλεισμού και άρα, εφόσον προσφεύγων αποκλειστεί στο πλαίσιο προηγούμενης διαδικασίας, για απόκρυψη στοιχείων σχετικά με κάθε λόγο αποκλεισμού, τότε προφανώς οφείλει να δηλώσει τούτο στο τρέχον ΕΕΕΣ του, εάν δε, δεν δηλώσει τον προηγηθέντα εντός τριετίας αποκλεισμό του για απόκρυψη του άρ. 73 παρ. 4 περ. θ' Ν. 4412/2016, τότε εκ νέου στο πλαίσιο της τρέχουσας διαδικασίας διαπράττει το πραγματικό του άρ. 73 παρ. 4 περ. θ' Ν. 4412/2016 (όπως διαπράττει και αν αποκρύψει πληροφορίες σχετικά και με κάθε άλλο λόγο αποκλεισμού), που σκοπεύει ακριβώς στην αποτροπή της εκ των προσφερόντων πρακτικής ακριβώς, χειραγώγησης των πληροφοριών που παρέχουν στις αναθέτουσες και απόκρυψης, εις βλάβη της ίσης μεταχείρισης, γεγονότων που αν οι αναθέτουσες γνώριζαν, ενδεχομένως να είχαν κρίνει ως λόγους αποκλεισμού. Εξάλλου, αν απόκρυψη προηγούμενου αποκλεισμού λόγω πάλι απόκρυψης, κρινόταν ότι δεν συνιστά απόκρυψη, όπως ο προσφεύγων αιτιάται, τότε όχι μόνο θα παραβιαζόταν το άρ. 73 παρ. 4 περ. θ', αλλά επιπλέον θα παρεχόταν κίνητρο προς υποτροπή και επανειλημμένη διάπραξη της ίδιας συμπεριφοράς. Συνεπώς, κάθε εντός τριετίας πριν τη λήξη υποβολής προσφορών, που εν προκειμένω έλαβε χώρα κατά το ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ 2 της διακήρυξης, την 15-4-2020, διάγνωση απόκρυψης στοιχείων περί κατάγνωσης λόγου αποκλεισμού στο πλαίσιο προηγούμενης διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης (προδήλως δε και κάθε απόκρυψη στο πλαίσιο της νυν διαδικασίας) συγκροτεί το πρώτον λόγο αποκλεισμού στο πλαίσιο της νυν

διαδικασίας. Τονίζεται πάντως, ότι δεδομένης της ενσωμάτωσης στο ως άνω κανονιστικό πλαίσιο της διαδικασίας, του άρ. 73 παρ. 4 Ν. 4412/2016 και των λόγων αποκλεισμού του, αυτονόητα πρέπει να θεωρηθεί πως για την κατάγνωση λόγων αποκλεισμού ισχύει και η παρ. 10 άρ. 73 Ν. 4412/2016, όσον αφορά τον περιορισμό τριετούς χρονικής διάρκειας των σχετικών γεγονότων ως λόγων αποκλεισμού, προκειμένου άλλωστε, να αποφεύγονται εξαιρετικά δυσμενείς συνέπειες, δια της κατάγνωσης λόγων αποκλεισμού στη νυν διαδικασία, ένεκα γεγονότων που απέχουν κατά πολύ του χρόνου αυτής. Εν προκειμένω πάντως, δεδομένης της από 15-4-2020 νυν καταληκτικής προθεσμίας υποβολής προσφορών, γεγονότα από 15-7-2017 και εξής συνιστούν αντικείμενο συγκρότησης των σχετικών λόγων αποκλεισμού. Αμφότερες δε οι ανωτέρω κρίσεις περί απόκρυψης εκ του προσφεύγοντος σχετικών στοιχείων, επήλθαν εντός του ως άνω διαστήματος, ενώ μάλιστα σε αμφότερες τις περιπτώσεις και οι ίδιες οι αποκρύψεις, δια της παράλειψης των οικείων δηλώσεων του στο ΕΕΕΣ και το ΤΕΥΔ του αντίστοιχα, που επέρχονται κατά τον χρόνο υποβολής αντιστοίχως του ΕΕΕΣ και του ΤΕΥΔ επήλθαν εντός του ιδίου διαστήματος, αφού και η διαδικασία ... και η διαδικασία ..., η διακήρυξη της οποίας δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ την 26-1-2018 εκκίνησαν εντός του 2018 (και προφανώς τα οικεία ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ υποβλήθηκαν εν συνεχεία). Σημειωτέον, ότι στην περίπτωση της ..., με την από 26-2-2018 σχετική του κρίση ο αναθέτων απέκλεισε τον προσφεύγοντα, διότι «δεν δήλωσε ως όφειλε στο ΕΕΕΣ που υπέβαλε τα εξής» στοιχεία περί προηγούμενων καταγγελιών εις βάρος του δημοσίων συμβάσεων λόγω παράβασης συμβατικών του υποχρεώσεων (σχετικά με τις ανωτέρω συμβάσεις, που αναφέρει ο αναθέτων στις Απόψεις του) και άρα, ήταν όλως σαφές πως κρίθηκε πως απέκρυψε στοιχεία σχετικά με την εις βάρος του συνδρομή λόγων αποκλεισμού στο πλαίσιο της υπό ... διαδικασίας. Εξάλλου, ούτως ή άλλως, η Απόφαση ΑΕΠΠ 176/2019, που προφανώς εκδόθηκε μεταγενέστερα, απέρριψε προσφυγή του προσφεύγοντος, κρίνοντας ρητά στη σκ. 13 αυτής ότι «Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ορθώς αποκλείσθηκε από τη συνέχεια της επίδικης διαγωνιστικής διαδικασίας, καθώς απέκρυψε όλες τις ανωτέρω

πληροφορίες, που την αφορούν και αναφέρονται στο άρθρο 73 του Ν. 4412/2016, μη δηλώνοντάς τες στο υποβληθέν από αυτήν Τ.Ε.Υ.Δ.» και άρα, με κατηγορηματικό τρόπο κατέγινωσε εις βάρος του, τέτοια απόκρυψη κρίσιμων περί λόγων αποκλεισμού του στοιχείων. Σημειωτέον δε, ότι η αίτηση αναστολής του νυν προσφεύγοντος κατά της Απόφασης ΑΕΠΠ 176/2019, που έκρινε τα ανωτέρω, απερρίφθη με τη ΔΕφαθ 220/2019. Ακριβώς αντιστοίχως, στη διαδικασία ..., όπως και ο προσφεύγων αναφέρει, απεκλείσθη με την αιτιολογία ότι «Μετά τα παραπάνω ο εν λόγω Οικονομικός Φορέας δεν δήλωσε, ως όφειλε, στο Ε.Ε.Ε.Σ. που υπέβαλε τη συνδρομή του συγκεκριμένου λόγου αποκλεισμού, επικαλούμενος τυχόν ληφθέντα μέτρα συμμόρφωσης και αποδεικνύοντας την αξιοπιστία του για την εκτέλεση της υπό ανάθεσης σύμβασης, αλλά αντιθέτως, τον απέκρυψε. Ως εκ τούτου, πρόκειται για μη αληθή δήλωση - συμπλήρωση του Ε.Ε.Ε.Σ., η οποία παραβιάζει τους όρους της διακήρυξης, με τις συνέπειες του Νόμου 1599/1986.» και άρα, και πάλι κατηγορηματικά κρίθηκε ότι συντέλεσε απόκρυψη κρίσιμων στοιχείων που συγκροτούν λόγο αποκλεισμού του. Ούτε άλλωστε, η διακήρυξη ή ο νόμος απαιτούν για τη συγκρότηση του λόγου αποκλεισμού να έχει προηγουμένως αποκλεισθεί ο οικονομικός φορέας πανηγυρικά κατά τον λόγο αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016, αλλά αρκεί να έχει κριθεί ότι απέκρυψε σχετικές πληροφορίες ως προς λόγο αποκλεισμού του. Εξάλλου, ακριβώς αφού ο λόγος αποκλεισμού περί απόκρυψης επέρχεται μόνο αν αυτή είναι ουσιώδης ως προς τη συνδρομή κάποιου λόγου αποκλεισμού, η κρίση περί απόκρυψης πρέπει να καταλήγει στην κατάγνωση πως το αποκρυφθέν πραγματικό άγει ή δύναται να άγει σε συμπέρασμα περί κάποιου λόγου αποκλεισμού και επομένως, σαφώς οι ανωτέρω αποφάσεις περί αποκλεισμού του καθ' ου, ρητά αναφέρουν πως απέκρυψε πραγματικό, το οποίο εν τέλει κρίνεται πως συγκροτεί συγκεκριμένους λόγους αποκλεισμού. Σημειώνεται δε, πως ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα περί του ότι για να συντρέξει λόγος αποκλεισμού του κατ' άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ', δεν αρκεί απλώς να έχει κριθεί πως απέκρυψε πραγματικό, αλλά θα πρέπει να έχει αποκλειστεί βάσει του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ', αντιφάσκει με τον ισχυρισμό του, περί του ότι η απόκρυψη συγκροτεί λόγο

αποκλεισμού, μόνο όσον αφορά την τρέχουσα διαδικασία, στο πλαίσιο της οποίας προφανώς είναι αδύνατον να έχει ήδη αποκλεισθεί βάσει του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ', προκειμένου να κριθεί πως αποκλείεται βάσει του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ'. Περαιτέρω, ακόμη και αν δεν λαμβάνονταν υπόψη οι ως άνω αποφάσεις του αναθέτοντος περί αποκλεισμού του, ούτως ή άλλως με την Απόφαση ΑΕΠΠ 176/2019 κρίθηκε ότι διέπραξε τέτοια απόκρυψη και ενώ, όποια κρίση και να ληφθεί υπόψη, όλες υπάγονται εντός της κρίσιμης τριετίας. Ομοίως, και η δια παράλειψης δήλωσης στο ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ του οικείου πραγματικού, ασχέτως ότι διαπιστώθηκε μεταγενέστερα και μόνη της αυτή καθαυτή συντελέσθηκε σε αμφότερες τις διαδικασίες εντός της τριετίας. Επιπλέον, σημειώνεται πως ο προσφεύγων επικαλείται ο ίδιος στην προσφυγή του, σελ. 7 επ., και τρίτο αποκλεισμό του από τη ... διαδικασία, πάλι εντός τρέχουσας τριετίας, ο οποίος επήλθε διότι «δεν δήλωσε ως όφειλε στο ΕΕΕΣ που υπέβαλε...» πραγματικό πάλι περί λόγων αποκλεισμού και τούτο, ασχέτως, ότι ουδόλως η αναθέτουσα αιτιολόγησε τον νυν αποκλεισμό του επί τη βάση του αποκλεισμού του και στην ως άνω διαδικασία, αλλά μόνο επί των αποκλεισμών στις ... και ..., διαδικασίες και άρα, ο τρίτος ως άνω αποκλεισμός δεν είναι ληπτέος υπόψη σε σχέση με τον τρέχοντα αποκλεισμό του προσφεύγοντος κατά τη νυν προσβαλλομένη. Ακόμη, η γνώση του προσφεύγοντος, για τις ανωτέρω κρίσεις και τον νομικό χαρακτηρισμό τους, ως αποκρύψεις υπαγόμενες στην έννοια του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016 είναι πρόδηλη εκ της ιδιότητας του ως διαδίκου ενώπιον της ΑΕΠΠ και εν συνεχεία και ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων, ενώ άλλωστε τη συνομολογεί. Επομένως, ο προσφεύγων εν γνώσει του παρέλειψε να αναφέρει το ως άνω συνιστάμενο σε δύο αυτοτελείς αποκλεισμούς και δη, εντός του κρίσιμου ως άνω διαστήματος, στο νυν ΕΕΕΣ του και ούτως, προέβη σε απόκρυψη πραγματικού σχετικού με ορισθέντα κατά τη διακήρυξη, λόγο αποκλεισμού και σε ανακριβή και αβάσιμη απάντηση στο οικείο ερώτημα του ΜΕΡΟΥΣ ΙΙΙ του ΕΕΕΣ του στην προκείμενη διαδικασία. Επιπλέον (βλ. ΔΕφΘεσσ 115/2020), κατά την έννοια του ανωτέρω Ευρωπαϊκού Ενιαίου Εγγράφου Σύμβασης, η απάντηση του οικονομικού φορέα στο σχετικό ερώτημα

σχετικά με τις ψευδείς δηλώσεις, την απόκρυψη των πληροφοριών κ.λ.π., αφορά σε δήλωση πραγματικού γεγονότος και μόνον, συγκεκριμένα δε, αν αυτός, έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή εάν έχει αποκρύψει πληροφορίες αυτές. Αντίθετα, δεν είναι αντικείμενο του ερωτήματος αυτού η εκ μέρους του διαγωνιζομένου φορέα δήλωση, αν συντρέχει στο πρόσωπό του λόγος αποκλεισμού εξαιτίας του πραγματικού αυτού γεγονότος. Το τελευταίο τούτο ζήτημα απόκειται στην κρίση της αναθέτουσας αρχής στην οποία θα πρέπει να παρασχεθούν όλες οι αναγκαίες πληροφορίες, προκειμένου η αναθέτουσα Αρχή να διαπιστώσει εν τέλει, αν συντρέχει ή όχι λόγος αποκλεισμού του οικονομικού φορέα από την τρέχουσα διαγωνιστική διαδικασία (Ε.Α. ΣτΕ 237/2019). Περαιτέρω και, ανεξάρτητα εάν μπορεί να αποδοθεί στον προσφεύγοντα, δόλος ή βαρεία αμέλεια, βλ. κατωτέρω, σε σχέση με την απόκρυψη πληροφοριών σχετικών με την εξακρίβωση λόγων αποκλεισμού του από τον ένδικο διαγωνισμό (και ομοίως ανεξάρτητα από το εάν αυτές συνιστούν σοβαρές ψευδείς δηλώσεις ή όχι), όπως και ασχέτως του ότι εν προκειμένω, προκύπτει πως ο προσφεύγων γνώριζε όχι μόνο το μη δηλωθέν πραγματικό, αλλά είχε διατελέσει και διάδικος ενώπιον της ΑΕΠΠ και των διοικητικών δικαστηρίων που έκριναν ακριβώς τη συνδρομή του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016 στην περίπτωση του, όπως και ασχέτως ότι η παράλειψη δήλωσης αφορά δύο διακριτές διαδικασίες, πάντως, δεν μπορεί να θεωρηθεί βασίμως ότι τα δεδομένα που παρέλειψε ο προσφεύγων να δηλώσει δεν είναι αρκούντως σοβαρά, κατά την έννοια του νόμου και της διακήρυξης, ώστε να θεμελιώσουν τον λόγο αποκλεισμού της απόκρυψης πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας λόγων αποκλεισμού, προεχόντως διότι, όπως έχει κριθεί, κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων, οι οποίες είναι σαφείς, η υποχρέωση του προσφέροντος να δηλώνει τις επίμαχες πληροφορίες αφορά σε δήλωση πραγματικού γεγονότος και δεν αίρεται από τυχόν εκτιμήσεις του προσφέροντος σχετικές με το αν τα δηλούμενα πραγματικά περιστατικά συνιστούν, κατά νόμο, λόγους αποκλεισμού

ή με το αν συντρέχουν λόγοι άρσεως του αποκλεισμού του (βλ. 40/2019 σκ. 17, 18, πρβλ. ΕΑ 117/2019 σκ. 14). Τούτο, ενώ το άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016, δεν αναφέρεται απλά σε «σοβαρές ψευδείς δηλώσεις», αλλά και σε «απόκρυψη πληροφοριών», υπό την έννοια ότι οι δηλώσεις, δια των οποίων ο προσφέρων παραθέτει κατά θετικό τρόπο γεγονότα, θα πρέπει να μην είναι επουσιωδώς ανακριβείς, κατά τρόπο δικαιολογούμενο στο πλαίσιο της εκ μέρους του περιγραφής του πραγματικού και ώστε, να αποφευχθούν ιδιαίτερα αυστηρές ερμηνείες που άγουν σε αποκλεισμό επί τη βάσει μεμονωμένων και χωρίς ουσιώδη επίδραση στο οικείο συμπέρασμα σφαλμάτων σε περιγραφές (επί παραδείγματι, σφάλμα σε αριθμό πρωτοκόλλου πράξης περί αποκλεισμού), ενώ όμως, η απόκρυψη, συνιστάμενη ακριβώς σε αποσιώπηση κάθε σχετικής πληροφορίας δεν χρειάζεται σχετικό χαρακτηρισμό, αλλά εφόσον συνδέεται και αφορά πληροφορία σχετική με ενδεχόμενο λόγο αποκλεισμού, έχει πάντα τη αναγκαία σοβαρότητα, ώστε να στοιχειοθετηθεί ο σχετικός λόγος αποκλεισμού. Οι ανωτέρω νομικές εκτιμήσεις του προσφεύγοντος, άλλωστε, δεν αναιρούν ούτε την εν γνώσει του παράλειψη να παράσχει τις επίμαχες πληροφορίες ούτε τη σοβαρότητα της παράλειψης, εφόσον επρόκειτο για πληροφορίες κατ' αρχήν απαραίτητες για την εξακρίβωση λόγου αποκλεισμού της από τον διαγωνισμό (ΕΑ ΣΤΕ 237/2019). Εξάλλου, όπως συνάγεται από το όλο σύστημα ρυθμίσεών τους, τόσο η Οδηγία 2014/25/ΕΕ (βλ. ιδίως σκ. 101 και 102 του προοιμίου της) όσο και ο νόμος 4412/2016 και η προαναφερθείσα διακήρυξη αποσκοπούν ν' αποτρέψουν την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων σε οικονομικούς φορείς αμφιβόλου αξιοπιστίας και ακεραιότητας. Η διαπίστωση δε της αξιοπιστίας και ακεραιότητας του οικονομικού φορέα προϋποθέτει γνώση εκ μέρους της αναθέτουσας Αρχής της συνολικής συμπεριφοράς αυτού σε σχέση με τη συνδρομή ή μη λόγων αποκλεισμού του και όχι μόνο στο πλαίσιο του τρέχοντος εκάστοτε διαγωνισμού (πρβλ. Ε.Α. ΣΤΕ 40/2019). Επιπλέον, ψευδείς ή ανακριβείς δηλώσεις, κατά την παροχή τέτοιων πληροφοριών που έχουν οδηγήσει πολλαπλές φορές σε αποκλεισμό τον οικονομικό φορέα από προηγούμενη διαγωνιστική διαδικασία και δη, κατόπιν και κρίσεων της ΑΕΠΠ, ως και επικύρωση των αποφάσεων που έκριναν τον αποκλεισμό του στις ως

άνω διαδικασίες εκ των διοικητικών δικαστηρίων, ενόψει του σκοπού για τον οποίο θεσπίστηκε ο επίμαχος λόγος αποκλεισμού (πρβλ. ΕΑ ΣΤΕ 40/2019), αλλά και της ιδιαίτερης σημασίας που αποκτά το ΕΕΕΣ, μετά την εισαγωγή νέων κανόνων για την προκαταρκτική απόδειξη στους διαγωνισμούς για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων (βλ. ΕΑΑΔΗΣΥ, Κατευθ. Οδηγία 20, σελ. 19) δεν μπορεί να θεωρηθεί εύλογα ότι δεν είναι «σοβαρές» και ότι οι περιπτώσεις αυτές δεν πρέπει να δηλωθούν στο ΤΕΥΔ, σε κάθε περίπτωση συνιστούν απόκρυψη των επίμαχων πληροφοριών, την οποία, αν έχει διαπιστωθεί, ως εν προκειμένω με τον αποκλεισμό σε προηγούμενες διαγωνιστικές διαδικασίες για τον λόγο αυτό, θα πρέπει να το δηλώσει στο οικείο ερώτημα του ΕΕΕΣ, διαφορετικά θα πρέπει να αποκλειστεί. Και τούτο, διότι το επίμαχο χωρίο του σχετικού ερωτήματος του ΕΕΕΣ αφορά στη δήλωση πραγματικού γεγονότος (την παροχή ψευδών ή ανακριβών δηλώσεων ή την απόκρυψη πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας λόγων αποκλεισμού), η ανακριβής απάντηση στο οποίο άγει στον αποκλεισμό του φορέα (ΕΑ ΣΤΕ 735/2020, 40/2019). Εξάλλου, ο αναθέτων με τις νομίμως κοινοποιηθείσες δια του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού Απόψεις του, που συμπληρώνουν την αιτιολόγηση του αποκλεισμού, δεν περιορίζεται απλώς στο να αναφέρει τις προηγούμενες αποκρύψεις, άνευ ετέρου συνάγοντας συμπέρασμα περί λόγου αποκλεισμού, αλλά με ειδική αιτιολογία (βλ. σημ. 7.3.10 Απόψεων «Ο ουσιαστικός λόγος αποκλεισμού της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της υπό κρίση διαγωνιστικής διαδικασίας είναι, ακριβώς το ότι με το να έχει υποπέσει, αφενός στις ως άνω πλημμέλειες κατά το παρελθόν και να τις αποκρύψει (και μάλιστα πλέον της μίας φορές) από αναθέτουσες αρχές αφετέρου, και ήδη και στην υπόψη δημόσια

σύμβαση, κλόνισε προδήλως και άνευ άλλου τινός την αξιοπιστία της. Και τούτο διότι η προσφεύγουσα εκτέλεσε πλημμελώς παραπάνω από μία φορές δημόσιες συμβάσεις, και παρότι έχει ήδη διαπιστώσει κατά το παρελθόν ότι η απόκρυψη του γεγονότος αυτού μπορεί να συνιστά λόγο αποκλεισμού από επόμενη διαγωνιστική διαδικασία, το απέκρυψε

εκ νέου και στο πλαίσιο της υπό κρίση διαγωνιστικής διαδικασίας.» και βλ. και σημ. 5.8 Απόψεων) συνδέει αυτές, ως και το αντικείμενο του ανά περίπτωση αποκρυφθέντος πραγματικού (και στο πλαίσιο εξατομικευμένου ουσιαστικού ελέγχου όχι μόνο της απόκρυψης ως τυπικού γεγονότος, αλλά του περιεχομένου αυτής και της συμπεριφοράς του προσφεύγοντος ως διαγωνιζομένου και αναδόχου, σε σχέση και με την προς έλεγχο αξιοπιστία του), με τη φερεγγυότητα και ικανότητά του να αναλάβει την υπό ανάθεση σύμβαση (πρβλ. ακόμη και την εκ του προσφεύγοντος επικαλούμενη ΔΕΦΑΘ 160/2021), ενώ επιπλέον συνδέει όχι μόνο τις αποκρύψεις, αλλά και το περιεχόμενο αυτών, ως και των αποκρυφθέντων γεγονότων, με περαιτέρω αυτοτελείς λόγους αποκλεισμού που προέκυψαν και κρίθηκαν ήδη στο πλαίσιο προηγηθεισών συμβάσεων, ακριβώς προς στοιχειοθέτηση συμπεράσματος συναγωγής ελλιπούς αξιοπιστίας του. Δια των ως άνω άλλωστε, αιτιολογεί και συμπέρασμα περί του ότι τα ανωτέρω συνιστούν «σοβαρές» ψευδείς δηλώσεις, πέραν από αποκρύψεις και ούτως και η ιδιότητα της σοβαρότητας, τυγχάνει επαρκούς και εξατομικευμένης αιτιολόγησης, που ουδόλως προκύπτει πάντως ως εσφαλμένη, ελλιπής ή μη νόμιμη. Άρα, με ειδική και σαφή αιτιολογία, ο αναθέτων καταγνώσκει τον οικείο λόγο αποκλεισμού του όρου 6.1.8 όχι βάσει απλώς της τυπικής συνδρομής πραγματικού, αλλά με εξατομικευμένη υπαγωγή του ακριβούς πραγματικού και του περιεχομένου του σε στοιχειοθετημένη κρίση περί της αξιοπιστίας του προσφεύγοντα, η οποία με τη σειρά της συνιστά το έρεισμα αιτιολόγησης εις βάρος του λόγου αποκλεισμού του ως άνω όρου, ασκώντας ούτως κατ' αιτιολογημένο τρόπο, τη σχετική διακριτική και αξιολογική του ευχέρεια ο αναθέτων, προς υπαγωγή πραγματικού περί του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016, στον οικείο λόγο αποκλεισμού που και δια της διακήρυξης, θεσπίσθηκε. Επομένως, σε αντίθεση και με τους λοιπούς ισχυρισμούς του προσφεύγοντα, με νόμιμο και ειδικό τρόπο αιτιολογήθηκε ακριβώς τέτοια περίπτωση αναξιπιστίας, επί τη βάσει πραγματικού που συγκροτεί λόγο αποκλεισμού και ενώ ουδόλως, ενόψει του ως άνω πραγματικού, προκύπτει ότι η αιτιολογία αυτή καταλήγει σε τυχόν προδήλως δυσανάλογο αποτέλεσμα ούτε άλλωστε, οτιδήποτε εκ των ανωτέρω έχει

επουσιώδη χαρακτήρα. Τα ανωτέρω δε, ασχέτως ότι αρκούσε και η απόκρυψη, χωρίς να είναι αναγκαία η πάντως, ειδικώς αιτιολογούμενη, σοβαρότητα της ψευδούς δήλωσης (και μάλιστα, αιτιολογούμενη αυτή η σοβαρότητα, σε σχέση με το αντικείμενο της και το δι' αυτής αναληθώς δηλωθέν ως μη συντρέχον πραγματικό, τόσο στο πλαίσιο της νυν διαδικασίας και τρέχουσας αρνητικής δήλωσης του προσφεύγοντα ως προς τον λόγο αποκλεισμού του όρου 6.1.8, όσο και στο πλαίσιο των προηγηθεισών διαδικασιών), ως και ασχέτως ότι, βλ. ανωτέρω, μόνη της η εν γνώσει όλου του ανωτέρω πραγματικού και δια πολλαπλών αποκλεισμών του από περισσότερες διαδικασίες, απόφαση του προσφεύγοντος πάλι να δηλώσει αρνητικά στο οικείο ερώτημα, αν μη τι άλλο συνιστά τουλάχιστον βαρεία αμέλεια του και ουδόλως ελάσσονα παρατυπία, ενώ δεν προκύπτει καν, ενόψει των ανωτέρω, όλως ελαφρά αμέλεια και παραδρομή του προσφεύγοντα να δηλώσει ένα πραγματικό, συνιστάμενο σε σειρά αποκλεισμών του, που έτυχαν κρίσης και εκ της ΑΕΠΠ και εκ των δικαστηρίων κατά περίπτωση. Άλλωστε, το αποκρυφθέν δια της ανωτέρω αρνητικής δήλωσης στο ΕΕΕΣ του, πραγματικό έχει άμεση και κρίσιμη σχέση με την εις βάρος του κατάγνωση λόγων αποκλεισμού και την αξιοπιστία και φερεγγυότητα του, ο δε τυχόν μη εντοπισμός του ανωτέρω πραγματικού θα επέτρεπε σε αυτόν την αποδοχή του στη νυν διαδικασία (εξ ου και αλυσιτελώς επικαλείται τη ΣΤΕ ΕΑ 20/2020, που ερείσθη ακριβώς στο ότι το αποκρυφθέν πραγματικό δεν συγκροτούσε κάποιον σε κάθε περίπτωση λόγο αποκλεισμού). Άρα, ο προσφεύγων, πρώτον, ανακριβώς συμπλήρωσε το νυν ΕΕΕΣ του, αποκρύπτοντας στοιχεία ουσιώδη περί λόγου αποκλεισμού, που τέθηκε στο πλαίσιο της τρέχουσας διαδικασίας και δη, θίγοντας την αξιοπιστία του, δεύτερον, συντρέχει ούτως ή άλλως, εις βάρος του το πραγματικό του άρ. 73 παρ. 4 περ. θ' Ν. 4412/2016, όπως αυτό κρίθηκε πως συντρέχει, εντός της τριετίας και στο πλαίσιο τέτοιων πρόσφατων διαδικασιών, περαιτέρω με εκ του αναθέτοντος αιτιολογημένη περί εξ αυτών προκύπτουσας ελλιπούς αξιοπιστίας του και ενώ ο προσφεύγων ουδόλως δε δήλωσε τα ανωτέρω, περαιτέρω δε, δεν δήλωσε ούτε επανορθωτικά μέτρα και άρα, είναι κατά το ορίζον και τέτοιες περιπτώσεις, ως άνευ ετέρου λόγους αποκλεισμού, 6.1.8 διακήρυξης, άνευ

ετέρου αποκλειστέος βάσει του οικείου λόγου αποκλεισμού και τούτο τόσο ως διαπραχθέντος εκ νέου στο πλαίσιο της νυν διαδικασίας, όσο και ως διαπραχθέντος στο πλαίσιο διαδικασιών της προηγούμενης προ της νυν προσφοράς του τριετίας, αλλά και διαπιστωθέντος και δια πράξεων διαπίστωσης πάλι εντασσόμενων εντός της ίδιας προ της νυν προσφοράς του τριετίας. Εξάλλου, επιπλέον των ανωτέρω, η εκ μέρους του παράλειψη δήλωση του ως άνω πραγματικού, συνιστά και πλημμελή συμπλήρωση και υποβολή ΕΕΕΣ, που υπέχει θέση υπευθύνου δηλώσεως και άρα, ο προσφεύγων είναι ούτως ή άλλως, αποκλειστέος και βάσει του όρου 12.2 που ορίζει ως αναγκαίο δικαιολογητικό συμμετοχής της προσφοράς το ΕΕΕΣ και επομένως, απαιτεί την ορθή και πλήρη, ως προς τις απαιτήσεις της διακήρυξης, συμπλήρωσης του, αλλά και βάσει των λόγων απόρριψης 13.1, 13,6 και 13.14 της διακήρυξης («13.1. Αν δεν υποβλήθηκε εμπρόθεσμα ή δεν υποβλήθηκε με τον τρόπο που αναφέρεται ανωτέρω. ... 13.6. Αν αποκλίνει ουσιωδώς από τις απαιτήσεις του άρθρου 12 της παρούσας ως προς τη μορφή των προσφορών ή δεν περιλαμβάνει όλα ανεξαιρέτως τα δικαιολογητικά που προβλέπονται στο ίδιο άρθρο. ...13.14. Αν περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, που δεν επιδέχονται συμπλήρωσης ή διόρθωσης κατά το άρθρο 14 της παρούσας ή, αν και επιδέχονται συμπλήρωσης ή διόρθωσης, ο προσφέρων δεν τις αποκατέστησε ή δεν έδωσε ικανοποιητικές εξηγήσεις.»). Άλλωστε, εκ του όρου 12.2 και των ως άνω λόγων απόρριψης, ως και του όρου 6.1.8, προκύπτει και η υποχρέωση του αναθέτοντος φορέα να θέσει εκτός διαγωνισμού τον διαγωνιζόμενο, η δήλωση του οποίου δια του ΕΕΕΣ διαπιστώνεται ότι είναι αντικειμενικά ανακριβής (ΣΤΕ 753/2020, ΕΑ ΣΤΕ 93, 23/2020, ΔΕφΘεσσ 115/2020). Συνεπώς, με νόμιμη αιτιολογία και σε κάθε περίπτωση νομίμως, απερρίφθη ο προσφεύγων και κατά την πρώτη αυτοτελή βάση αποκλεισμού του και άρα και προς τούτο, ο αποκλεισμός του επήλθε νομίμως, τούτο δε ενώ και μόνη της η δεύτερη βάση αποκλεισμού του ήταν αυτοτελώς επαρκής για την απόρριψή του.

5. Επειδή, επομένως, πρέπει να απορριφθεί η Προδικαστική Προσφυγή.

6. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 2-11-2021 και εκδόθηκε στις 13-11-2021.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΩΚΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΑΒΒΑΣ ΜΑΚΡΙΔΗΣ